

Tözsér Petra 12.H

Egy hely, ahol 70 éve terror, kétségbeesés és kiábrándultság uralkodott, és százezrek jajkiáltása, sóhaja és utolsó imája töltötte be a levegőt.

Az ember, mikor lehetősége nyílik arra, hogy ellátogasson Auschwitzba, kicsit szorong, elgondolkodik, ám mégis úgy dönt, hogy meg kell néznie, már csak az ott meghaltak tiszteletéért is. Fél tőle az ember, utánaolvas, utánajár és megpróbál felkészülni lelkiekben az eseményre. Legalábbis én ezt tettem. Ez a hely egy elrettentő példa minden ember számára, meghökkentő, kiábrándító, szörnyű, ám egy egész életen át elkísérő élmény. Az ott látottakat soha nem felejtí el az ember és azt a kint, amit az oda szállított emberek éltek át, nem kívánja a legrosszabb ellenségének sem. Szörnyű lehetett abban a korban élni, és még szörnyűbb belegondolni, hogy nem is annyira régen volt. Ami pedig még ennél is szörnyűbb az az, hogy ugyanahhoz a fajhoz tartozunk, akik a holokausztot elkövették, és akik elszenvedték.

Amint belép az ember a tábor kapuin, a hely nem tűnik olyan szörnyűnek mindaddig, míg meg nem pillantjuk a tábort körülvevő magas, szögesdrótos kerítéseket. Akkor valami nyomasztó érzés önti el az embert és szorongás. Amint a házakba belépünk, látjuk, milyen szörnyű körülmények között éltek az emberek. Az idegenvezető és az információs táblák pedig csak mondják a számokat, hány embert szállítottak oda, milyen nemzetiségűek voltak, hányan haltak meg, hányan éltek túl. Elkésérítőek az adatok.

A következő épületekben pedig saját szemünkkel győződhetünk meg arról, hogy hány ember élt itt valójában. Temérdek sok cipő, levágott haj, bőröndök, rajtuk a tulajdonosaik nevével, fogkefe és szemüveg táru a szemünk elé. Elképesztő látvány. Ám mindez még semmi, a gázkamrák és égető kemencék sötétsége a halál eszközeiként néznek ránk, és az ember ezekben a pillanatokban alig várja, hogy kiérjen a friss levegőre. Megfogalmazódik a kérdés, hogy milyen emberek voltak képesek ezt véghezvinni? A tény, hogy orvosok is, akik a gyógyításra esküdtek fel, itt dolgoztak, emberi életéről döntöttek és kísérleteztek velük, akár csak a patkányokkal. Elvették az oda szállítottaktól minden létező emberi méltóságukat, a családjukat, a szeretteiket, egyszóval mindenüket, még az életüket is. Nagy tanulság ez az egész emberiség számára. Szokták mondani, hogy a történelem megismétli önmagát, de aki ott járt, biztos vagyok benne, hogy teljes szívből azt kívánja, hogy a történelemnek ez a korszaka soha, de soha ne ismétlődjön meg!

Tözsér Petra 12.H